

Bystřické pohledy

číslo 28 - duben 2024

Úvod

Obsah

Fotogalerie

**Den Země, sportovní úspěchy
a čtenářská soutěž.....2-4**

Svátky a výročí

.....6

Stalo se

Den Země.....7

Děni na naší škole.....8-10

Reportáž z Londýna.....11

Rozhovor

Mgr. K. Kleslová.....12

Tvorba žáků

**Joki: Záhadný svět (příběh na
pokračování).....13-14**

Ze světa her

**Endling: Extinction is
forever.....14**

**Vyhlášení velikonočního
kvízu.....zadní strana**

Ahoj všichni!

Holky a kluci, paní učitelky, páni
učitelé,

Všimli jste si letos vůbec aprílového
1. dubna? Jako kdyby úplně vymizel
ve stínu Velikonoc. Ani jeden vtípek,
ani jeden nastražený kbelík s vodou
nade dveřmi, zkrátka nic. Alespoň mě
nikdo aprílem nevyvedl.

Velikonoce zkrátka vládnou a apríl
vedle nich neměl šanci. Asi největší
aprílový vtípek nám připravila sama
příroda - jen se podívejte ven, ze
skoro letních teplot jsme se skokem
ocitli zpátky na začátku března. Brrr...

Vypadá to skoro jako typické
anglické počasí - chladno a déšť,
jenom ty mlhy chybí. Možná to má být
příprava pro naše deváťáky, kteří se
vydali na poznávací zájezd do
Londýna. Co tam všechno zažili a
viděli si můžete přečíst v exkluzivní
reportáži.

Vaše Bystroočka.

Bystrické pohledy. Měsíčník. Číslo 28. ročník 3.
Datum vydání: 2. 5. 2024. Vydává Masarykova
základní a mateřská škola Velká Bystřice, 8. května
67, 783 53. Časopis slouží pouze k potřebám
základní školy. Zodpovědná osoba: Ondřej Malíšek.
Kontakt: bystricke.pohledy@gmail.com

Fotoalbum

Den Země na prvním stupni proběhl už 19. dubna. Vydali jsme se po stopách plejtváka šatního

Fotogalerie

Duben se nesl ve znamení sportovních úspěchů. Nahoře druhé místo ze štafetového poháru 3.-5. tříd. Dole vítězové turnaje ve vybíjení!

Fotogalerie

Březen - měsíc knihy je sice už dávno za námi, ale až teď jsme se dozvěděli jména a tváře oceněných účastníků čtenářské výzvy, kterou vyhlásila školní knihovna. Jde vidět, že zájem byl velký! Na vylosované čekala knižní odměna.

ČESKOMORAVSKÝ POHÁR NORDIC WALKING A BĚŽECKÉ ZÁVODY MRSKLESY – PŘÁSLAVICE

Dětské závody (NW nebo běh) – 0,7 km / 1,8 km
NW 5 km – 1 okruh + úsek podél potoka vpravo
NW nebo běh na 10 km – 3 okruhy

Propozice a registrace

www.nordicwalking-olomouc.cz => Závody Mrsklesy 8. 6. 2024

Startovné – registrace online je možná do 3.6.2024

390,- Kč do 3.5.

420,- Kč do 3.6.

450,- Kč na místě

V ceně startovného je občerstvení na trati i v cíli v hodnotě 130,- Kč

Tombola i doprovodný program

Časový harmonogram

7:45 – 9:15 – Prezence

9:15 – Rozsvička

9:45 – Start dětské závody 11-15 let NW i běh

9:47 – Start dětské závody 7-10 let NW i běh

10:00 – Start běhu na 10 km

10:04 – Start Nordic Walking na 10 km

10:04 muži 16-49 let

10:06 muži 50+ let

10:08 ženy 16-49 let

10:10 ženy 50+ let

10:14 – Start Nordic Walking na 5 km

10:14 muži 16-49 let

10:16 muži 50+ let

10:18 ženy 16-49 let

10:20 ženy 50+ let

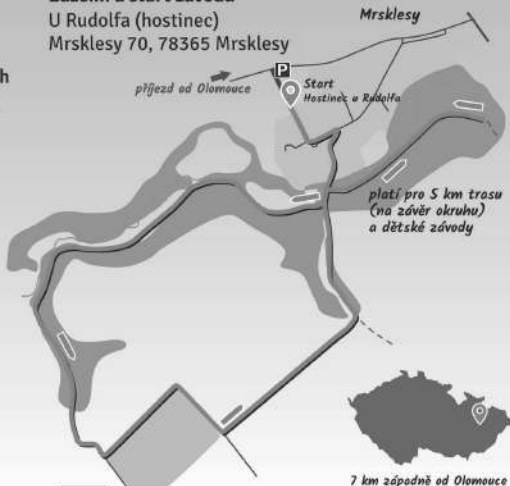
12:30 – Vyhlášení vítězů běhu

13:00 – Vyhlášení vítězů Nordic Walking

Zázemí a start závodů

U Rudolfa (hostinec)

Mrsklesy 70, 78365 Mrsklesy

Sponzoři a partneři

Akce se koná pod záštitou náměstka hejtmána Olomouckého kraje Ing. Romana Macka

1. května Svátek práce

Tento den je připomínkou 1. května 1886 a poprvé se mezinárodně slavil roku 1890. V roce 1886 proběhla celodenní stávka odborů a anarchistů v Chicagu a shromáždění demonstrantů 3. května, při kterém bylo několik protestujících zabito. O den později byl na Haymarket proveden bombový útok na policisty, kteří se snažili rozehnat účastníky protestu, za což bylo bez důkazu obviněno pět anarchistů. Čtyři z nich byli popraveni (11. listopadu 1887) a pátý spáchal sebevraždu den předtím.

V roce 1888 se konal 1. května v USA první Svátek práce v podobě demonstrací a stávek. Roku 1889 prohlásila oficiálně II. internacionála (mezinárodní organizace socialistů) první květnový den za Svátek práce a první oslavy se pořádaly v roce 1890. Ač tento svátek vznikl jako socialisticko-anarchistický, usadil se ve skoro všech politických proudech.

Autor: Mikoláš Hlisnikovský, 8.B

Den Země

Tento den se slaví 22. dubna a připomíná nám důležitost naší planety. Poprvé byl zaveden v USA, kde ho prosadil senátor Gaylord Nelson, jenž najal aktivistu Denise Hayesa, aby vzbudil zájem veřejnosti o ochranu životního prostředí. Poprvé se konal 22. dubna 1970 a díky jeho úspěchu bylo ještě toho roku schváleno mnoho zákonů o ochraně přírody. O 20 let poté se Den Země rozšířil po celé planetě včetně Československa. 22. dubna se tedy konají po celém světě různé akce a protesty za záchranu planety.

Autor: Mikoláš Hlisnikovský, 8.B

26. dubna Nejhorší jaderná havárie v dějinách

Smutným výročím je 26. duben, den havárie v jaderné elektrárně Černobyl. K nehodě, která si vyžádala na místě 32 lidských životů a tisíce dalších ohrozila v následujících letech, došlo v roce 1986.

Černobyl bychom našli na severu dnešní Ukrajiny, která byla tehdy součástí Sovětského svazu. A co se tehdy vlastně stalo? Ve zkratce: V elektrárně se testovalo, zda by v případě poruchy dokázaly generátory ještě nějakou dobu pohánět chlazení reaktoru a zabránit tak případnému výbuchu. Souhrou lidských chyb ale klesl výkon reaktoru až příliš, takže se chladicí voda začala rychle přehřívat. Obsluha elektrárny se sice snažila katastrofě zabránit, ale bylo pozdě. Přehřátá pára odstřílela víko reaktoru, došlo k výbuchu a radioaktivní odpad se rozlétl do širokého okolí. Katastrofa byla na světě.

Černobylskou havárii způsobila lidská chyba a technické potíže, které se však nikdy předtím neobjevily, takže s nimi nikdo nepočítal. Důsledky ale byly hrozné - radioaktivní mrak se rozšířil po celé Evropě, zasáhl i území Československa - a okolí elektrárny je dodnes zamořené radiací. Dnes je samotný černobylský reaktor pohřbený pod obrovským betonovým sarkofágem, dokud se zbytky jaderného paliva nerozpadnou a radiace neklesne na snesitelnou úroveň.

Stalo se

Den Země ve škole

aneb Co všechno se dá vyrobit ze starého oblečení

V pondělí dne 22. dubna se u nás ve škole slavil Den Země. V letošním roce jsme se chopili tématu Po stopách Plejtváka šatního.

Každý mohl donést jakékoliv staré, roztrhané nebo jiné oblečení, které našel doma ve své skříni. Čím více bylo oblečení, tím líp, protože se mohlo udělat více výrobků. Každý mohl projevit svou fantazii a dělat si, co chtěl a co ho napadlo. A o tom to vlastně všechno bylo. Naše výtvary neměly být všechny stejné, právě naopak. Někdo dělal plakáty, někdo ozdoby, někdo prostě všechno, co ho napadlo. U nás ve třídě se kromě plakátů vyráběly nějaké hračky pro domácí zvířátka, ale i menší koberec.

Autor: Barbora Plesková, 8.C

Den Země samozřejmě proběhl i na prvním stupni, jen o něco dřív - už 19. 4. I tam si děti vyzkoušeli vdechnout nový život starému oblečení a dozvěděly se něco o tom, kolik času a energie se musí na výrobu oděvů vynaložit. Pár fotek najdete v naší fotogalerii.

Další kolo

dějepisné olympiády

Stalo se

Krajské kolo dějepisné olympiády v I. kategorii (8. a 9. třídy ZŠ) se konalo 9. dubna (úterý) v Přerově na Základní škole Jana Amose Komenského. Z Velké Bystřice jsme jeli po 7. hodině vlakem do Olomouce a odtud do Přerova. V Přerově jsme nastoupili na autobus (byl plný dalších účastníků olympiády), který nás zavezl přímo před školu, kde se olympiáda měla konat.

Před začátkem jsme měli asi hodinu a půl, stejně dlouho trval i samotný test. V testu byly otázky především na život duchovních obecně, stejně tak ale konkrétně. Otázky byly většinou formou ANO/NE, aby byla oprava rychlejší.

Nejtěžší otázkou byla ta poslední, kde jsme měli seřadit části dne mnichů v klášteře. Těžká byla také otázka, ve které jsme v textu o sv. Anežce hledali a opravovali chyby. Po asi hodinové pauze na opravu testů začali pořadatelé od posledního 19. místa postupně vyvolávat, až se dostali k vítězům. Několikrát se o jedno místo dělilo i více lidí, kteří museli být umístěni podle rozřazovací otázky (na jednom místě byli i čtyři soutěžící). Na prvním místě byl Samuel Zubák z olomouckého gymnázia Hejčín.

Autor: Mikoláš Hlisenkovský, 8.B

Krajské kolo skončilo překvapivým - a vlastně historickým - úspěchem. Mikoláš Hlisenkovský se sice umístil na třetím místě, ale i přesto postoupil do kola celostátního! Moc gratulujeme a budeme držet palce!

8.C ve Vědecké knihovně v Olomouci

V úterý 16. 4. jsme jeli v rámci výuky s paní učitelkou Šilcovou do Vědecké knihovny v Olomouci. Celým programem nás provázelo téma "Cesta za knihami - otevři si vlastní knihovnu". Prošli jsme zajímavé části knihovny a také jsme se samozřejmě něco nového dozvěděli.

Celý program měli moc pěkně připravený. Byli jsme rozděleni do šesti skupin, ve kterých jsme odpovídali na otázky. Díky tomu, jak jsme procházeli všemi částmi a něco jsme si o nich povídali, tak jsme mohli všechny otázky zodpovědět. Viděli jsme staré prameny ještě z let před Kristem a jejich ex librisy. Podívali jsme se také do nově zrekonstruovaného Červeného kostela, který dříve sloužil jako sklad knih. Teď už se tam pořádají různé koncerty, přednášky, výstavy, prohlídky a další akce. Tam jsme také celý program ukončili.

Vymysleli jsme také svou vlastní knihovnu, například jak by se měla jmenovat, jak by vypadala a jakou knihu bychom dali do své knihovny. Knihovnu jsme potom představili celé třídě. Program se nám moc líbil a určitě knihovnu v budoucnu někdo navštívíme.

Autor: Barbora Plesková, 8.C

Stalo se

Omlazený tým navázal na loňský úspěch

Tradičně v dubnu pořádala naše škola Okresní turnaj ve vybíjené 4. a 5. tříd.

Turnaje se zúčastnili žáci základních škol Zeyerova, Rožňavská, Velký Újezd, Těšetice, Dolany, Nedvědova a Velká Bystřice. Přestože náš tým tvořili převážně žáci 4. ročníku, stejně jako jejich předchůdci dokázali po soustředěném výkonu ve všech zápasech suverénně zvítězit a celý turnaj vyhrát. Tým hrál ve složení: Černá Liliana, Barvř Adam, Kaczmarczyk Matyáš, Sámel Kryštof, Flašar Filip, Müller Matyáš, Tomanec Adam, Koukal Kristián, Dragůň Antonín.

Budeme držet palce v dalším kole soutěže!

Autor: Mgr. Anna Fryšacká, třídní uč. 4.B

Házenkáři postupují do celostátního finále!

Naše základní škola opět bojovala o republikové finále Školského poháru v házené. Kvalifikační turnaj proběhl v pátek 5. 4. 2024 v Olomouci.

Na turnaji nás čekala dvě družstva z Olomouckého kraje, a to RG a ZŠ O. Wichterleho Prostějov a Gymnázium J. Skody Přerov. Náš výběr z 6. a 7. tříd oba tyto celky s přehledem porazil a zajistil si postup do Republikového finále v házené, které se bude konat 15.-17.5. 2024 v Liberci.

V minulém ročníku naši hoši vybojovali 2. místo v republice, věříme, že se našim chlapcům povede obdobný úspěch zopakovat.

Vítězná sestava:

Hižnaj, Peter, Flašar,
Skopal, Chaloupka,
Mader, Šmalec,
Tlačbaba, Podivinský,
Baláz a Kucián

Autor: Mgr. Petr Wolf,
učitel TV

Británie ještě jednou, tentokrát v Olomouci:

Osmáci v Britském centru

Dne 25. 4. jsme se vydali v rámci výuky anglického jazyka do Britského centra, které sídlí v budově univerzitní knihovny nazývané Zbrojnice. Seznámili jsme se zajímavými knihami psané v angličtině s různými žánry. Dokonce jsme si zahráli hru, kde jsme podle zadání hledali nějaké knihy.

Potom jsme si mohli projít samotnou knihovnu. Kromě Britského centra jsme navštívili také Zbrojnici, kde jsme mohli vidět několik salů plných knih, které si chodí půjčovat vysokoškolští studenti. Seznámili jsme se s provozem knihovny a jak to v ní funguje. Nejen, že jsme si prošli Zbrojnici, ale šli jsme se

podívat do badatelny, kde jsou vystaveny staré tisky. Mohli jsme si prohlédnout jak se v různých dobách psalo. Měli jsme velké štěstí, že jsme se tam šli podívat, protože se tam jen tak někdo nedostane. Badatelna bývá otevřena třeba dvakrát za rok.

Uvědomila jsem si, že v knihovně studenti tráví více času než na samotné škole a samozřejmě i doma. Studium je pro ně hodně důležité a knihovna je jim plně přizpůsobena.

Jsem moc ráda, že jsme knihovnu mohli navštívit, alespoň budeme vědět kam chodit, kdybychom se náhodou rozhodli studovat na vysoké škole.

Autor: Barbora Plesková, 8.C

Vida, je tu VIDA!

VIDA centrum je v Brně 72 km od nás. Můžete se tam podívat, kdykoli budete chtít. Uvnitř najdete spoustu různých aktivit, pokusů a experimentů, kterými se zabaví každé dítě i dospělý. Já tam byl poprvé se třídou ve čtvrtek 18. dubna a moc jsem si to užil, byla to velká sranda. Viděli jsem tam například rotující místnost, mravenčí domečky, obří větrák nebo místnost měřící decibely, když křičíte. Můžete si vyzkoušet, jaké to je zažít zemětřesení, nebo roztočit vrtuli letadla šlapáním. Moje nejoblíbenější bylo umělé tornádo, které můžete ovládat točením klikou.

Autor: Jakub Finger, 8.C

Reportáž: **Volá Londýn!**

Hlavní město Británie letos navštívilo čtyřicet tři vybraných žáků naší školy. Na poznávací zájezd je doprovodily dvě paní učitelky Jitka Minářová a Eva Dobrodějová, a paní asistentka Libuše Stýskalová. A my pro vás máme exkluzivní reportáž:

Ve čtvrtek 18. dubna jsme se jako žáci devátých tříd vypravili na necelý týden do Velké Británie. Pro všechny to byl zážitek, na který se dlouhodobě těšili, a také to bylo odragování těsně po přijímacích zkouškách.

Ve čtvrtek ráno jsme vyrazili autobusem směrem do Londýna. Cesta tam byla náročná pro všechny, protože sedět 24 hodin v autobuse moc velký zážitek nebyl. Až v pátek v ranních hodinách jsme dorazili do Francie ke trajektu, který nás měl dopravit do Británie. Tím jsme jeli asi 2 hodiny. A po dalších dvou hodinách jsme konečně dorazili do Londýna.

A hned poté začala naše prohlídka. Viděli jsme Big Ben, Buckingham Palace, London Eye, Tower Bridge, kde jsme měli i vnitřní prohlídku. Někteří se vydali i na starou bitevní loď Belfast. Projeli jsme se metrem i jejich typickým dvoupatrovým autobusem. Viděli jsme i hodně kostelů, O2 arénu a mnoho dalších. K večeru už jsme se jen vypravili do našich přidělených rodin.

V sobotu jsme jeli do Brightonu. Cesta tam trvala zhruba hodinu ale bylo to krásné město. Po příjezdu jsme si nasbírali mušličky na pláži a šli do mořského světa. Poté jsme se vydali do centra města, kde jsme měli rozchod. Když jsme se vraceli k autobusu, tak jsme se stavili ještě na Brighton Palace Pier, což byl zábavní park na molu. Potom nás autobus zavezl se podívat na útesy Seven Sisters. A jako poslední zájezd byl zpátky do Londýna, kde jsme šli k nultému poledníku a zpátky do rodin.

Neděle byl náš poslední den v Londýně. Jeli jsme do čtvrti Baker street, kde jsme se podívali do historického a přírodovědného muzea. Muzeum bylo obrovské, takže jsme ho za ty čtyři hodiny nestihli projít celé. Podívali jsme se na Kensington Palace a prošli Hyde parkem. A poslední rozchod nás čekal v takovém menším centru města a jeli jsme úspěšně domů.

Paní učitelka Kateřina Kleslová

O krásách Maďarska, přírodopise a učení na gymnáziu

S několika dalšími učitelkami jste navštívila školu v maďarském Fótu. Přišla vám cesta do Maďarska dlouhá? Cestovali jste vlakem, takže to proběhlo celkem v pohodě. Po Budapešti jsme potom používali MHD, takže taky bez problému. Ale cesta tam opravdu nebylo nic hrozného

Co se vám na Maďarsku nejvíce líbilo?

Maďarsko je specifická země. Máme tam řeku Dunaj a podél ní, po levém i pravém břehu, vidíte pěkné věci. Rozhodně to tam má svou atmosféru. A co tam bylo tak nejlepší? Já byla doteď v Maďarsku jen u Balatonu a na některých dalších místech v rámci rekreace. V Budapešti zatím ne. Takže určitě Parlament a církevní památky. To znamená katedrála svatého Štěpána a pak ještě dva takové hlavní kostely. A pak taky židovská synagoga, pro srovnání, myslím druhá největší v Evropě po Vídni.

Čím se lišila Maďarská škola od té české?

Určitě vás jako první do uší zaujme maďarština, když se žáci mezi sebou baví, tak i když zvládáte slušně angličtinu, tak v podstatě nerozumíte nic. Ale žáci jsou podobní jako ti čeští ve stejném věku, takže tam se moc rozdílů neprojevují. Možná v hodinách mají o trošičku větší respekt k učitelům i rodičům. My jsme se třeba doptávali na používání mobilních telefonů, to jsme ve výuce vůbec neviděli.

Vy jste dřív učila na gymnáziu. Je to těžší než na normální ZŠ?

Já jsem na střední škole, na gymnáziu, učila necelých sedmnáct roků, když to teď srovnávám se základní školou, tak

je v podstatě zásadní jedna věc. Musíte mluvit tak jasně, aby vám žáci rozuměli. Takže je to v podstatě umění mluvit tak srozumitelně, abyste látku předávali v naprosto jednoduché formě. Pro člověka, který učil na střední škole, je to výzva, protože tam ty samé věci říkal zrychleně a ne tak podrobně. Tady musíte sestoupit úplně na úroveň žáků, v tom jsem se musela hodně učit. A samozřejmě, aby to žáky taky bavily, což se ne vždy podaří, ale snažím se o to.

Co vás baví více přírodopis nebo chemie? A proč?

Já mám vystudované obojí, ale řekla bych, že větší vztah mám k chemii. V přírodopise musíte ty informace podávat ve velké šíři, spoustu informací musíte znát z paměti, kdežto v chemii si toho spoustu vyvodíte. Ale co do oblíbenosti mám raději chemii, určitě.

Kterou třídu učíte nejčastěji?

Já vlastně učím na přírodopis a chemii všechny třídy druhého stupně, to znamená od šestky do devítky. Kdo tam vychází nejčastěji, asi 8.C, když jsem jejich třídní, tak se to asi předpokládá.

Kolik průměrně rozdáte pětěk za celý školní rok?

Pětky spočítané nemám, ale když se to vezme, těch pětěk moc nebude, ani čtverek. Spíš tak člověk pozoruje, jak tomu žáci rozumí do hloubky. Znamky jsou pro mě až na druhém místě, jenže v našem školním systému je zatím pořád máme.

Autoři: Veronika Bártková, Julie Sošková,
5.C

Tvorba žáků

Joki: Záhadný svět

Část sedmá: Noční můry pokračují a Lily se chystá na to, až ji přidělí do jedné ze tříd. Ve škole se ale cosi děje. Kouzelné bludiště, které mělo rozradit studenty, se zbláznilo a někteří skončili zranění či možná i hůř...

“Nejsi nic!”

“Zrůdo.”

“Nejsi nic než stroj k zabíjení!”

“Jsi k ničemu.”

“Nikdo tě nepotřebuje... Nikdy nebudeš jako my... Zmizni, špíno!”

“Filipe, vrať se, prosím!” slyšela jsem, než jsem náhle otevřela oči.

“Už jsi vzhůru?” zeptala se Okura. Ležela jsem v posteli, asi v jejím pokoji.

“Jo, proč bych nebyla,” odpověděla jsem jí.

“No, totiž, takhle ses probudila nebo vstala už několikrát. Měla jsem o tebe strach, alepokaždé sis zase lehla a spala dál,” řekla Okura. “Jsi v pořádku, Lily?”

“Jo, jenom se mi zdála noční můra a to hodně zlá,” pověděla jsem.

“Vážně? A jaká?” zeptala se Okura.

“To je jedno.”

“To teda není! Víš co, udělám ti nádherný účes a ty mi to mezitím řekneš?” navrhla Okura. Trochu rozespalá jsem souhlasila. Okura mě vzala do chodby, která k pokoji taky patřila. “Sedni si sem,” řekla a ukázala mi židli naproti zrcadlu na chodbě. “Tak co se ti zdálo v tom snu?”

“No, slyšela jsem samé nadávky. Zrůdo, špíno a že mám odejít... Ale nejvíc mě zasáhlo, jak mě Filip opouští a potom jsem se probudila,” pověděla jsem.

“Lily, nechceš s tím za někým zajít?”

“Ani ne,” řekla jsem hned.

“Proč?”

“Nevím. Stejně by s tím nikdo nic neudělal. A je to jenom noční můra. Okuro proč ses vlastně přihlásila na tu to školu?” zeptala jsem se, abych odvedla řeč jinam.

“To je delší příběh, ale ve zkratce mě sem poslala moje rodina, abych byla lepší než teď.”

“Aha. Hele, kolik je hodin, kdy nám začíná hodina?”

“A jo, za 20 minut to nestihneme! Co teď?” šléla Okura. Rychle jsem ji uklidnila a řekla, ať mi dodělá účes, ať se můžeme převléct do uniforem. Když skončila se svým kadeřnickým výkonem, ukázala mi košile, sukně a kravaty úhledně poskládané ve skříni. Košile od uniformy byly černé, k nim patřily bílofialové kostičkované sukně a taky bílofialová kravata.

“Holky, už je čas jít!” To se otevřely dveře a v nich Kryštof, který se na nás chvíli díval a potom se začervenal.

Okura se otočila, zrudla a vykřikla: “Kryštofe, okamžitě vypadni!” Potom, co zavřel dveře, Okura se skácela na zem a hanbou jí začaly téct slzy. “Teď se Kryštofovi nedokážu podívat do očí,” pronesla s ubrečenými očima Okura.

“Okuro, pojď, jinak to nestihneme! A nebreč, kašli na to, pojď!”

“Máš pravdu, jdeme.”

Vyšly jsme z pokoje a všichni spolužáci se na nás dívali. Alenka obdivně řekla: “Lily, ty vypadáš úžasné!” Měla jsem světle fialovou barvu vlasů s bílými částečkami, zapletené v copu. Místo gumičky jsem měla žlutou rúži.

“A co je na tom úžasného? Nevypadám nějak extra...” Když jsme to dořekla, skoro všichni kluci se zčervenali. “Jste v pořádku?” zeptala jsme se a oni hned kývali, že ano.

“Když už jsme u toho, kde je Filip, Hix a Nihilus?” zeptala se Okura.

Nikdo se netvářil moc dobře, až Lisa řekla: „Jsou na ošetřovně, protože po tom incidentu v podzemí jsou ve velmi vážném stavu a nikdo neví, kdy se uzdraví.“

Nemohla jsem uvěřit svým uším. Hned jsem chtěla jít na ošetřovnu.

„Nechod, musíme jít do třídy,“ přemlouvala mě Okura, ale to mě jen naštvalo. „Nech mě jít!“ vykřikla jsem, ale pak jsem se zarazila, když jsem si všimla, jak na mě všichni koukají. „Promiň, nemyslela jsem to tak. Jenom potřebuji vědět, co s nimi je.“

Všichni zůstali stát, dívali se na mě, ale nechali mě jít.

Když jsem přišla na ošetřovnu, otevřela jsem a u dveří ležel Hix, naproti ležel Nihilus a vedle něj Filip. Přišla jsem k posteli Hixe a dívala se na něj, jak tam tak leží, a u toho vzpomínala, jak mě v bludišti malém zabil.

A jak jsem tam tak u něj stála, najednou mě někdo ze zadu popadl a začal škrtit...

POKRAČOVÁNÍ PŘÍŠTĚ

ENDLING:

Extinction is forever

Endling je zajímavá hra, která nám ukazuje, že pokud se budeme chovat, jak se chováme, tak brzy tady pro nikoho nic nezbude.

V této hře hrajete za lišku, která má mláďata, ale jedno z nich jí někdo vezme. A vy se ho snažíte v roli nešťastné mámy najít. To ale není vše, pořád musíte dávat pozor na predátory, lidi a krmit ostatní mláďata. Všichni lidé naštěstí nejsou zlí, ve hře je třeba holka, která vám dá jídlo, pokud přijdete k ní domů. Ale pozor: Na konci hry vás jeden chlap zabije, takže hra má smutný konec.

Hodnocení redakce:

8/10

+ skvělý příběh, nádherná grafika
+ ukazuje, jak to tady může vypadat
za pár let

- trochu smutný konec

Autor: Lukáš Marek, 7.B

Náš tým:

Redaktoři:

Barbora Plesková, 8.C

Mikoláš Hlisnikovský, 8.B

Lukáš Marek, 7.B

Jakub Finger, 8.C

Tereza Bártková, 9.C

Veronika Bártková, 5.C

Julie Sošková, 5.C

Fotografie:

Jakub Finger

Mgr. Šárka Zdařilová

Mgr. Petr Wolf

Mgr. Anna Fryštacká
převzaty ze stránek školy

Šéfredaktor:

Mgr. Ondřej Malíšek

Vyhlášení: velikonoční kvíz z minulého čísla

V minulém čísle jste mohli luštit velikonoční přesmyčky. Správné řešení znělo:

- MAZANEC - JIDÁŠE - BÁSNIČKY - STUŽKY -
- BERÁNEK - HRKAČE - UKŘÍŽOVÁNÍ - MRŠKUT -
- POMLAŽKA - VZKŘÍŠENÍ - KRASLICE - PŘÍCHOD JARA -
- VRBOVÉ PROUTÍ - ODLÉTÁNÍ ZVONŮ - BILÁ SOBOTA -

Odpovědi se nám sešlo hned několik a tak jsme spravedlivě losovali. Odměněnými luštiteli se stávají:

Sofie Soukupová z 5.B

Antonín Šmalec ze 7.A

Matyáš Zdařil z 9.B

Za celou redakci gratulujeme